

показвамъ гордѣ. Разбирахъ обаче най-добрѣ, че втората тази частъ на длъжноститѣ ми, коя-то безъ прѣкословно бѣше и най-мѣчната, имаше да бѣде или по-просто или по-заплетено, по природѣ на всякой единъ отъ характеритѣ и умоветѣ на онѣзи съ които имахъ да влѣзжъ въ сношеніе; и толкозь повече, понеже и Г. Ловелентъ, ако и да припозна колко си имаше мѣстото беспокойствіето ми за това, не побърза да ми даде доволны свѣдѣнія и наставленія. Само когато щѣхъ да трѣгнѣ ми врѣчи единъ забѣлѣжкѣ, кой-то ми наръчѣ да изгорѣ щомъ ѣ прочетѣ. Ето съдържаніето ѣ:

Описаніе на живуцитѣ въ домѣтъ Ларокъ.

„1 — Г. Лудовикъ Августъ Ларокъ, на осемдесетъ години, прѣвъ на семейството и създателъ на имотѣтъ що имахъ, отколѣшенъ морякъ и чувовенъ нападникъ въ врѣмето на първитѣ Имперіѣ, спечелилъ, както ся вижда, богатството си въ разнитѣ но законнитѣ си по море прѣдпріятія; живѣлъ е много години въ колоніитѣ, но като роденъ въ Бретаніѣ завърнѣлъ ся е въ тѣзъ земіѣ прѣди тридесетъ години, придруженъ отъ покойныйтъ Петра А. Ларока, единичкийтъ неговъ сынъ и съпругъ на

„2 — Господжѣ Іосифинѣ, Кларъ Ларокъ, невѣста на поменѣтыйтъ, колонистка (креолка) на възрастъ четридесетъ годишна, характеръ безболѣзненъ, умъ мечтателенъ, малко причудлива, съ благъ душѣ.

„3 — Господжа Маргарита Луиза Ларокъ, внука на